

Šių laikų kataliko pareiga

Panašiai kaip šv. Jonas, stovintis Kryžiaus papėdėje, kiekvienas katalikas privalo priimti Mariją „į savo namus“. Kai vienas apaštalas išdavė Kristų, o kiti 10 jį apleido, šv. Jonas liko ištikimas, būdamas prie Marijos. Kaip Marija apsaugojo Joną nuo neištvermingumo, kurį parodė kiti apaštalai, taip ir jos Nekaltoji Širdis yra vaistas nuo šėtoniškos sumaišties šiandieninėje Katalikų Bažnyčioje.

Ši sumaištis, susijusi su ekumenizmu, neleido popiežiams pašvęsti Rusijos Nekaltai Marijos Širdžiai, nes atvertimas per pašventimą prieštarauja ekumeniniam dialogui. Dėl tos pačios priežasties popiežiai nenorėjo atskleisti trečiosios paslapties. Tačiau paklusdami Marijai, vieną dieną popiežius ir vyskupas grįš prie atvertimo darbo ir atmes ekumeninį kompromisą.

Kiekvienas katalikas taip pat turi sekti šv. Joną, ištikimai su Marija likdamas kryžiaus papėdėje. Viena vertus, jis turi atmesti bet kokius pakeitimus, įvestus vardan ekumenizmo, atsisakydamas veikti prieš Bažnyčios išganomąją misiją. Kita vertus, jis turi elgtis taip, kaip kažkada rašė sesuo Liucija: „Neturime tenkintis vien savo sielos išgelbėjimu, turime siekti visų sielų, Dievo atsiųstų mūsų kelyje, išgelbėjimo.“

Pabaigoje mano

Nekaltoji Širdis triumfuos

Fatimos Dievo Motina prašo, kad maldomis ir aukomis prisidėtume prie jos triumfo. Paspartinisime šį triumfą, jei vykdysime penkis Fatimos Dievo Motinos prašymus:

- kasdien melstis Rožančių už nusidėjėlių atsivertimą ir popiežiaus intencija,
- aukoti aukas už nusidėjėlių atsivertimą,
- atlikti pirmųjų 5 šeštadienių pamaldumą,
- melstis, kad popiežius ir vyskupas pašvęstų Rusiją,
- melstis, kad popiežius atskleistų trečiąją Fatimos paslaptį.

Geriausia tai daryti kartu — kaip armija ...

Marija kviečia tave tarnauti Kristui per ją:

- *pasišvęsk kaip jos armijos karys,*
- *prisijunk prie M.I. arba suorganizuok Nekaltosios Riterijos būrį savo aplinkoje.*

Praktinę pagalbą, kaip tarnauti Dievo Motinai, galima gauti adresu:

MILITIA IMMACULATÆ

Tradicinės observancijos
Nekaltosios Riterija

Nekaltosios Riterija Lietuvoje
Birutės g. 1, LT-45320 Kaunas, fsspx.lt
www.militia-immaculatae.org/lietuviskai

Trečioji Fatimos paslaptis

*Į Dievo Bažnyčią
per kažkokį plyšį
įsiskverbė šėtono dūmai
popiežius Paulius VI, 1972 m.*

Šėtoniška sumaištis ir Bažnyčia šiandien

Fatima nesibaigia 1917 metais

Dauguma žmonių nesuvokia, kad Fatima nesibaigia 1917 metais. Fatimos žinia šiandien yra svarbesnė nei bet kada anksčiau!

Pirmojoje didžiosios Fatimos paslapties dalyje Dievo Motina prašė visame pasaulyje skleisti pamaldumą jos Nekaltajai Širdžiai, reikalaujama atlyginimo už nuodėmes, kad išgelbėtų nusidėjėlius nuo pragaro.

Antrojoje dalyje Dievo Motina prašė Rusijos pašventimo, kuris lemtų jos atsivertimą ir taiką pasaulyje. Tačiau pašventimas deramu būdu neįvyko, todėl Rusija dar neatsivertė ir pasaulyje neįsiviešpatavo taika.

Galiausiai yra trečioji paslaptis, kuri, Dievo Motinos pageidavimu, turėjo būti atskleista 1960 metais, nes „tada ji bus aiškesnė“. Tačiau Roma jos neatskleidė. 2000 m. Vatikanas paskelbė tekstą, tariamai atitinkantį trečiosios paslapties turinį: kenčiančio „baltai apsirengusio vyskupo“ viziją, be jokių Dievo Motinos žodžių. Tačiau ir pati sesuo Liucija, ir visi anksčiau skaitę paslaptį asmenys (kardinolai Ottavianis ir Ratzingeris, vyskupas Amaralas ir kiti), vieningai liudija apie „Dievo Motinos žodžius“. Taigi akivaizdu, kad vis dar nežinome tikrosios trečiosios paslapties, nors remdamiesi rimtų Fatimą tiriančių istorikų darbais ir kelių popiežių žodžiais galime išvelgti jos bendrąją prasmę.

Kalbėdamas apie Fatimą, popiežius Pijus XII pasakė: *Man kelia nerimą [...] dieviškasis išpėjimas apie tikrą savižudybę, siekiant pakeisti tikėjimą liturgijoje, teologijoje ir dvasioje [...].*

1984 m. kardinolas Ratzingeris (vėliau tapęs popiežiumi Benediktu XVI) pasakė, kad trečioji paslaptis susijusi su [...] *pavojais, gresiančiais krikščionių, taigi ir pasaulio, tikėjimui ir gyvenimui, taip pat su paskutiniųjų laikų reikšme.*

1984 m. Leirijos-Fatimos vyskupas Alberto Cosme do Amaral pasakė: *Jos turinys susijęs tik su mūsų tikėjimu. [...] Viso žemyno tikėjimo praradimas yra baisesnis už tautos sunaikinimą, o juk tai tiesa, kad Europa laipsniškai praranda tikėjimą.*

1976 m. Fatimą tiriantis istorikas t. Joachim Alonso rašė: *Todėl labai tikėtina, kad [trečiosios paslapties] tekste yra konkrečių nuorodų į tikėjimo krizę Bažnyčioje ir pačių sielų ganytojų apsileidimus [...], minėdamas vidines kovas pačioje Bažnyčios širdyje bei didžiulius Bažnyčios hierarchų apsileidimus sielovadoje.*

Sesuo Liucija

Sesuo Liucija negalėjo savaileiškai atskleisti paslapties. Jos užduotis buvo perduoti ją Bažnyčios hierarchams ir melstis. Tačiau po 1969 m. sesuo Liucija dažnai rašė apie „šėtonišką sumaištį“ Bažnyčioje. Sakė, jog Dievo Motina prašė kasdien melstis Rožančių, kad [...] *iš anksto apsiginkluotume šiems šėtoniškos sumaišties laikams, kad nebūtume apgauti klaidingų mokymų.*

Ji taip pat apgailestavo: *Tėve, Švenčiausioji Mergelė Marija yra labai nuliūdusi, kadangi niekas — nei gerieji, nei blogieji — neatkreipė dėmesio į jos žinią. Gerieji ir toliau eina tuo pačiu keliu, nekreipdami dėmesio į jos žodžius. Blogieji, nematydami juos iš tikrųjų pasiekiančios Dievo bausmės, toliau gyvena nuodėmingai, net nesirūpindami [Fatimos] žinia.*

„Šėtoniška sumaištis“

„Sumaištis“ reiškia nuklydimą nuo teisingo kelio. „Šėtoniška“ reiškia kylančią iš šėtono. Tai ypač pasakytina apie velnio apgavystes. Jis gali apgauti „net išrinktuosius“, apsimetęs „šviesos angelu“. Jis sumaniai sėja abejones, kad palengvintų klaidų plitimą. Todėl daugelis gerų žmonių, norinčių būti gerais katalikais, pasekė klaidingomis idėjomis.

Ekumeninis judėjimas

Užuot atskleidus trečiąją paslaptį 1960 m., 1962-1965 metais įvyko Vatikano II Susirinkimas. Šis Susirinkimas į Bažnyčią įvedė ekumenizmą, nukreipusį Bažnyčios dėmesį nuo nekatalikų atvertimo į dialogą su jais, siekiant tariamos religinės vienybės. Ši idėja paskatino pakeisti tradicinį mokymą naujomis nuostatomis visose esminėse katalikiško gyvenimo srityse. Tada Susirinkimo vardu Bažnyčioje buvo pakeista viskas: katekizmas, teisė, kunigų formavimas, religinis gyvenimas, maldos, sakramentai ir ypač šventosios Mišios. 1969 m. tradicinės šv. Mišios buvo pakeistos Mišiomis, kurių centre yra žmogus, imituojančiomis protestantišką paskutinės vakarienės atminimą.

Šią drastišką permainą kardinolas Suenensas apibūdino kaip „Prancūzijos revoliuciją Bažnyčioje“. Sesuo Liucija savo ruožtu parašė motinai vyresniajai, kad velnias suklaidino dalį dvasininkijos: „Tai aklieji, vedantys kitus akluosius!“